

077-4017828

חודש סיון ה'תשפ"ג
עלון חודשי - גליון מס' 12

"בן בטח לאבי"

עלון לחיזוק האמת והבטחון בקב"ה

ורטיקלי: 052-0-126359-1

האדם יתפלל לקבל טובות מה' כדי שיהיה לה' נחת ממה שנותן לנו טובות

רוב האנשים שמתפללים לה' על ישועות וטובות שהם צריכים בין לעניינים הרוחניים ובין לעניינים הגשמיים, הם מתפללים כדי שיהיה להם תענוג מזה שתבוא להם הישועה, וזה לטובתם. וזה כמו בן בסדר לבקש כך מה'.

אבל יש מעלה גדולה מאוד מזו והיא להתפלל לה' שיתן לנו ישועות וטובות כדי שלה' יהיה תענוג ממה שנותן לבניו טובות וחסדים, וכמו שאב שמח שיהיה לבנו כל טוב, כך נבקש מה' טובות כדי שיהיה לה' נחת רוח ושמחה ותענוג במה שמשמח אותנו.

וכך כתב הגה"צ ר' לוי יצחק מברדישטב זיע"א בספרו קדושת לוי (לקוטים לפר' פינחס, ד"ה תפלה) שיש ב' בחינות במה שאדם מבקש מאת הבורא ברוך הוא ובפרט בימים הקדושים והנוראים, בחינה אחד היא מה שהאדם מבקש בשביל טובתו מה שנוגע לעצמותו כו'. ובחינה שניה שהיא בחינת האמת מה שאדם מבקש מה' בגלל שאנחנו נקראים בנים להקדוש ברוך הוא והוא נקרא אבינו, ועיקר השמחה של האב הוא שרואה אצל בנו כל הטובות, ונמצא זה מה שאנו מבקשים מאת הקדוש ברוך הוא כדי שישמח ה' במעשיו. כי כשאדם בצער אמרו חז"ל (חגיגה טו:) שכינה מה אומרת כו', וכשישראל הם בנחת אזי הקדוש ברוך הוא יש לו נחת מזה. ונמצא מה שאדם מבקש טובה וברכה עיקר מבוקשתו כדי שיהיה לו להקדוש ברוך הוא כביכול נחת. וכו'. ע"ש.

כי יש לה' תענוג גדול ממה שנותן לנו טובות וישועות, כמ"ש עוד בקדושת לוי (דרוש לפסח ד"ה כמה) לבאר מה שאומרים בהגדה ש"פ "כמה מעלות טובות למקום עלינו כו'. ולכאורה היה צריך לומר כמה מעלות טובות "ממקום עלינו". ועוד מה זה "מעלות". וביאר ז"ל, והנראה, דהנה באמת הקדוש ברוך הוא יש לו תענוג כשמשפיע טובות על עמו ישראל, דהיינו שמתפאר עצמו עם ישראל עמו ומשפיע עליהם טובות. וזהו הרמז למקום עלינו, כביכול שהקדוש ברוך הוא יש לו נחת רוח כשמשפיע טובות על ישראל וזהו הרמז מעלות. כי הקדוש ברוך

הוא הוא אין סוף רק לאהבת ישראל מצמצם עצמו בישראל ואז שייך בו כביכול מעלה. וזהו מעלות טובות, כביכול כשמצמצם עצמו בישראל עמו. עכ"ל. וע"ע בקדושת לוי (ליקוטים לפר' פינחס, ד"ה ואמר ביום ההוא) מש"ב.

ואף אדם שעושה מצוות על מנת לקבל שכר, אין בזה את הגריעותא שכי' באבות (פ"א מ"ג) אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס, וכמו שכתבתי בספרי נחלת יהודה מצוה בו יותר מבשלוcho (אות ג) עפ"י האדמו"ר בעל הפני מנחם זצ"ל שתיירץ ע"פ התולדות יעקב יוסף שאע"פ שאין לעבוד ע"מ לקבל פרס, מ"מ כיון שהקב"ה רוצה ליתן פרס מכח טובו הגדול, יש לעשות פעולות כדי לקבל ממנו השכר שרוצה ליתן. משל למלך שרוצה להיטיב לבנו וליתן לו פרס, הבן מלך שהוא חכם ונבון רוצה הפרס, לא בגלל הפרס עצמו, אלא בגלל שהוא רוצה שאביו המלך יתענג בנתינת הפרס אליו. ועתה ראיתי שכיו"ב כתב מרן רבן של ישראל הגר"ע יוסף זיע"א במאור ישראל (ח"א ר"ה ד.) בשם המפ"י שלקבל שכר כדי שיהיה נחת רוח להשי"ת, כאב את בן ירצה שמתענג מאד בתענוגי בנו, וכל בריאת העולם היתה לשם כך, כמ"ש בעץ חיים. וזוהי היתה כונת משה רבינו ור' זירא (סוטה יד.). ועיין בסי' באר שבע (סוטה יד.).

ולכן כשמוע הישועה אנו צריכים לכוון שבזכות הישועה מתגלה עוד אהבת ה' יתברך אל בניו. וכמ"ש בקדושת לוי (ליקוטים ד"ה מאת ה' היתה זאת).

וצריך לדעת שהקב"ה רוצה להביא לנו את כל הטוב שבעולם, ולפתור לכל אדם את הדאגות שיש בחייו. אבל יש לדעת שה' מביא לאדם הכל, אבל אמונה זה התפקיד שלנו, כי אם ה' יביא לנו גם אמונה אז מה נשאר לנו לעבוד עליו בעולם.

לכן כשאדם מצפה ומתפלל לה' שיביא לו ישועה, והאדם מרגיש "מאין יבוא עזרי" ומחזק את עצמו ואומר "עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ", כדי שה' יעזור וישפיע האדם צריך לפתוח פתח לקבל את השפע בבחינת פתחו לי פתח כפתחו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם. **והפתח שאנו צריכים לפתוח כדי לקבל את השפע, הוא פשוט לראות את אהבת ה' אלינו, לראות את הנקודות הטובות שיש בנו ולחזק ולהעריך את עצמנו ולא לפול ליאוש, ולהכניס תקוה בלב. ובעזרה"י הישועה תבוא בקרוב ממש.**

פסוקי בטחון הנמשכים
לבטחון לה'
ומסעלים לכל הישועה

הנה אל ישועה אבטח
אלא אבטח
(ישעיהו י"ב, ב')

ה' ע"י וגו'
בו בטח לבי
(תהלים כ"ט, ז')

ה' ע"י וגו' ומגו'
ביום צרה
(ישעיהו ס"ו, ז')

אליו צעקו ונטלא
בך בטחו ולא הוא
(תהלים כ"ב, ז')

לישועה קיווה ה'
(תהלים ס"ו, ז')

מקו ואלו ואלו אבטח
מפניו. כי ה' אלוהיך הוא המלך
ענק' לא יפגע לא יצטרך
(תהלים י"ד, ז')

כי נני גוי צלל אשני לו אלהים
קדוקים אלו כה' אלוהינו ככל
קראנו אלו
(תהלים צ"ג, ז')

וה' הוא המלך לפניך הוא יתה
ענק' לא יפגע לא יצטרך
לא תירא ולא תחת
(תהלים צ"ד, ז')

חייגו:

077-4017828

מגוון שיעורים
מרתקים באמונה
ובטחון ועוד

להתחזק באמונה ובטחון
בכל שעות היממה

קו
"נחלת יהודה"

ואני תפילתי

הרב נדב אלחדיף שליט"א

מתן תורה – זמן תפילה

כידוע שחג שבועות הנקרא גם בשם מתן תורה זהו הזמן בו כל יהודי מגיע מעריך מוקיר ומקריב על מנת להתמיד ולשקוד לילה כיום על התורה הקדושה.

אומרים רבותינו ז"ל שזמן אמירת מוסף בתפילת שחרית נפתחים שערי שמיים ויכול להגיע כל יהודי לרגע נעלה וגדול שבו משפיע שפע רוחני וגשמי בתפילה זו עד כדי גילוי אליהו הנביא.

אם נשים לב לנגד ענינו נגלה שעבודת התפילה ומהותה הינה שורש של תיקון וחיזוק גדול ומצד שני גורם לשפע השפעות רוחניות וגשמיות ובמיוחד בחג השבועות שכל כולו מוקדש לתורה הקדושה כי הם חיינו ואורך ימינו ועל כך ישים לב האדם להתפלל על עבודתו הרוחנית והגשמית להצלחה בכל ובמיוחד בזמן נשגב זה.

וכנודע מה שמסופר על מרן הגאון רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל שבזמן אמירת תחנון ביום כיפור על המילים "ביטלנו תורתך" היה מזיל דמעות כמים מרוב מסירות התמדה ואהבת התורה שבערה בו ומי לנו כמרן אשר כל חייו היו עבור התורה הקדושה.

ולכן לעניות דעתי כאשר אנו סופרים את ספירת העומר סופרים אנו דווקא מיד אחרי תפילת ערבית להורות ולרמוז לנו כמו שמטרת ימי ספירת העומר הם ימי הכנה ועליה לקראת חג השבועות כך מלבד ההכנה הרצויה המומלצת והנדרשת מכל אדם בימים אלו צריך גם כל אדם לבוא להתפלל לבקש ולהתחנן שיעזרהו השם יתברך בכל ענייניו.

ויהי רצון שנזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דבר התורה הקדושה באהבה ונזכה רק לעלות ולהתעלות בחג השבועות מתוך שמחה אמונה ותפילה אמן

לשמיעת שיעורים ממחבר הטור שליט"א
בענייני תפילה
חייגו לקו נחלת יהודה: 077-4017-828
שלוחה 56

רק אחדות

ואהבת ישראל

ביאו

משיח גואל

"ע"י שאדם מודה לה' (ומבקש על העתיד) זוכה לישועה"

שער הבטחון

הגאון הצדיק רבי יגאל כהן שליט"א

הבטחון בה' מחיב מצד השכל הישר

לקיום הפרק מדגיש לנו רבנו בחיי, כי באמת השכל הפשוט של כל מי שמתבונן בעולם מחיב אותו להבין שכל שבעת התנאים הללו נמצאים רק אצל בורא העולם ולא אצל בני האדם. כל מה שהצריך להביא פסוקים מדברי התורה והנביאים אינו אלא כדי ששכל ידי זה יזכרו הדברים, אבל באמת המתבונן בעצמו בבריאה כלה מיד הוא מבין כי אין לנו על מי להשען ולבטח אלא על ה' יתברך.

לדגמה, כאשר העבר במעי אמו, טבורו פתוח ומשם הוא מקבל את כל החמצן ואת כל מה שהוא צריך כדי קיומו, ופיו סגור בשביל שלא יבלע את מי השפיר. וכאשר היקד נולד, באותה שניה ובאופן פלאי הטבור נסגר והפה נפתח. אם הטבור היה ממשיך להיות פתוח היקד היה מקבל זהו, ואם הפה היה נשאר סגור הוא לא היה יכול לאכל. ואחרי חמש דקות בדיוק מגיע החלב, כי בחמש דקות הראשונות הפה שלו עדין מלכלך. מנקים לו את הפה, ורק כאשר הפה שלו נקי החלב מתחיל לצאת. ואיזה חלב יוצא! החלב הטוב ביותר בעולם עבור היקד, ערב ומתוק, כמעין הנובע בשעה שהוא צריך לו, אינו רב מדי שלא יכבד על אמו, ושלא יזוב מעצמו בלי מציצת היקד, ולא מעט מדי שיכבד על התינוק ביניקתו (עי' לעיל בשער הבחינה פרק ה).

כל כך הרבה מעבדות ליצור חלב יש היום בעולם, יושבים שם מדענים גאוני, ולמרות זאת הם מחיבים לכתב על התחליף לחלב אם: 'לתשומת לב: חלב אם הוא המזון הטוב ביותר לתינוקי'. אני שואל את המדענים האלה: 'מדענים יקרים! אתם יושבים באוניברסיטאות הטובות ביותר בעולם ומנסים ליצר פורמולה פשוטה כמו שיוצאת מהחלב של האמא ולא מצליחים. למה אתם לא עוזרים לרגע לחשב מי עשה את החלב הזה? למה הוא מגיע בדיוק בזמן?! מי עשה את הדבר הזה, מי עשה את הדבר הזה שנעשה בצורה הכי יפה והכי טהורה שיכולה להיות. היקד מרגיש את אמא שלו, דפיקות חלב שלו מסדרות, כי הוא מרגיש את החם של אמא. היקד הקטן הזה שאין לו שכל לכלום, יודע להרגיש בלב שלו מה זה 'אמא'. ההתבוננות במעשי ה' מחיבת אותנו להבין שכל שבעת התנאים נמצאים רק אצל בורא העולם.

וכאשר כל זה יהיה ברור לאדם שיראה את גדלותו של ה' יתברך וימצא שבאמת אין שום אדם בעולם שיכול לעזר לו בחיים, שפלטנו מגבלים, וינסו הדברים בלבם ותהיה לו הכרה חזקה בחסד האמתי של הבורא, יבטח בו וימסר את עצמו לרצונו יתברך, שבכל צורך או איזו צרה שתהיה לו הוא ירוץ מיד לבורא העולם שעזר לו. ויקבל בשמחה את הנהגתו של בורא העולם עמו, ולא יחשד את הקב"ה שלא דן אותו כראוי, ולא יקעס על מה שהבורא בחר עבורו, כמו שאמר דוד המלך (תהלים קטז, ג-ד, יג): "צרה ויגון אמצא ובשם ה' אקרא... כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא" - אף אם ח"ו צרה ויגון אמצא, תמיד אני בוטח רק עליו ובשם ה' אקרא, ואביא נסכים לבית המקדש על התודות שגדרתי ועל הכוס אקרא ואודה לה'.

(מתוך ספרו שער הבטחון המבואר).

כאייל תערוג

הגה"צ רבי אייל עמרמי שליט"א

אהלי שם

הגאון הרב שאול מלכא שליט"א מח"ס אהלי שם. ורב מושב בורגתא לשעבר

מעלת חודש "סיון"

א. אין אומרים תחנון - פסק מרן השו"ע: "ומנהג פשוט שלא ליפול על פניהם בכל חודש ניסן, ולא בטי באב, ולא בין יום הכיפורים לסוכות", ולא מתחילת ראש חודש סיון עד אחר שבועות (הלכות נשיאת כפים ונפילת אפים, סימן קלא סעיף ז) והמשנה ברורה כתב - יש מקומות נוהגין שלא ליפול כל השישה ימים שאחר שבועות, מפני שהקורבנות של חג השבועות, היה להם תשלומין כל שבעה (ס"ק לו, ושערי תשובה ס"י קלא ס"ק ט).

היום הראשון של חודש סיון הוא ראש חודש. היום השני הוא יום מיוחס. היום השלישי, היום הרביעי והיום החמישי הם שלושת ימי הגבלה. היום השישי הוא חג השבועות. היום השביעי הוא איסרו חג ויום טוב. היום השמיני, היום התשיעי, היום העשירי, היום האחד עשר, והיום השנים עשר, הם ימי תשלומין, שבזמן שבת המקדש היה קיים, מי שלא הספיק להקריב קורבן ראייה, יכול היה להקריבו עד י"ב בחודש.

ב. יום מיוחס - היום השני של חודש סיון נקרא "יום מיוחס".

1. הטעם: על שם שאמרו בגמרא (שבת פו, ב) שביום ב' בסיון התחיל משה רבינו להכין את עם ישראל לקבלת התורה, ואמר להם (שמות טו, ז): "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים" ... וזה ייחוסו של עם ישראל (שו"ת האלף לך שלמה או"ח סימן שלא).

2. היום השני של חודש סיון, נמצא בין ראש חודש לשלושת ימי הגבלה, ועל כגון זה אמרו (תענית יח, א): "הואיל ומוטל בין שני ימים טובים עשאוהו כיום טוב" (שם; לב דוד פרק לא).

3. ביום שבוע שחל היום השני של חודש סיון, יחול יום הכיפורים שבועות ויו"ט

הבא שהוא יום מיוחס (ערוך השולחן, סימן תצד סעיף ז).

ג. שלושת ימי הגבלה - שלושת הימים שלפני חג השבועות נקראים "שלושת ימי הגבלה" (כנסת הגדולה סימן תצד הגה"ט, וראה שבת פז, א) על שם הכתוב הנאמר במתן תורה (שמות יט, יב): "והיו נכונים ליום השלישי, כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני, והגבלת את העם סביב לאמור, השמרו לכם עלות בהר"...

ד. יום "טבוח" - היום השביעי של חודש סיון נקרא יום "טבוח", משום שכשהיה חל חג השבועות בשבת, היו דוחים את הקרבת קורבנות הראיה והחגיגה ליום ראשון, משום שהללו הם קורבנות יחיד, ואינם דוחים את השבת, ומכאן שמו "יום טבוח".

ה. "הקזת דם" - אסור להקזי דם בכל ערב יום טוב, ובפרט בערב חג השבועות (תשב"ץ קטן סימן תקנד; וכלבו סימן נח; רמ"א סימן תשח סעיף י) לפי שהקזת דם בערב חג השבועות מביאה לידי סכנה, כפי שאמרו בגמרא (שבת קכט, ב): "דנפיק ביה זיקא, ושמייה טבוח, דאי לא קיבלו ישראל תורה, הוה טבח להו לבשריהו ולדמיהו", וגזרו חכמים על כל ערב יום טוב משום ערב חג השבועות ובכלל זה: תרומת דם, ניתוח, כוסות רוח, העמדת עלוקה המוצצת דם (משנ"ב שם; ציץ אליעזר חלק יב סימן מו).

לרכישת סט הספרים "אהלי שם" בהנחה, חייגו: 0533-103-555

הענוה היא עיקר המידות הטובות

אנחנו יודעים שעיקר דרישת התורה מהאדם זה מידות טובות, כמו שאומר הגר"א "אדם לא נברא אלא כדי לתקן מידותיו", אומר התומר דבורה רבי משה קורדובירו "והנה עיקר המידות הטובות היא ענוה פירושו שלא ימצא בעצמו ערך כללי", לא מוצא בעצמו שום דבר שמגיע לו עליו כבוד או הערכה, "אלא יחשוב שהוא איין כמאמר משה "וונחנו מה", עד שיהיו בעיניו הבריאה השפלה והבזויה שבעיני כל הנבראים ובזוי ומאוס מאוד", כלומר, ניקח את האדם הכי שפל, ויחשוב האדם, אני יותר גרוע ממנו "וכאשר יתייגע להשיג מידה זאת כל השאר נגרר אחריה", זה כמו קטר שסוחב את כל הקרונות, אם אתה עובד על הענוה אתה תהיה גם נדבן, גם חייכן, גם סלחן, גם עין טובה, הכל יהיה לך, זה העיקר.

במקום להגיד 'הילדים שלי קנו דירה ולא התייעצו איתי, למה הם לא באים להתייעץ איתי קודם'. 'באתי לשבת חתן ולא כיבדו אותי, לא נתנו לי מקום לישון' תגיד ימי אני בכלל, אני האדם הכי שפל ובזוי בעולם, למה שיכבדו אותי "שהרי הכתר היא המידה הראשונה אשר בו נראה לאיין לפני מאצילו" לפני הקב"ה שנקרא 'מאציל' והבריות נקראים 'מאצילים' "כך ישים האדם עצמו איין ממש ויחשוב בלבו העדרו טוב מן המציאות" אם לא הייתי בעולם, היה כביכול יותר טוב. לא יחשוב 'אני בעל חסד איך ה' היה מסתדר בלעדי בעולם', אם אדם מרגיש שהוא בעל חסד, שהוא אבא טוב לילדים, שהוא נותן שיעורי תורה, שבזכותו האחים שלו מתחזקים, אז הוא מרגיש שיש לו איזה מעלה, הוא לא עומד בדרישת התורה להיות עניו "ובזה יהיה לנוכח המבזים אותו כאילו הדין עמם והוא הנברא אשר עליו האשם", פעם מישהו זרק לו איזה מילה לא יגיד 'איזה שטויות אתה מדבר, למה מי אתה בכלל', אלא יגיד 'צודק, הוא אמר את האמת' זה דרישת התורה מהאדם "ועתה ישראל מה ה' שואל מעמך" אנחנו מה, כלום. "וזה סיבה של כל קניין המידות הטובות "ומצאתי תרופה להרגיל האדם לדברים אלו מעט מעט, ובה אפשר שיתרפא מהחולי המאוס הגאוה והוא תחבושת הנעשה בשלושה סממנים.

הראשונה שירגיל עצמו להיות בורח מהכבוד כל מה שיוכל, שאם עד היום היה רגיל שיכבדוהו בני אדם על צד הגאוה, הנה ירגיל מחשבתו לראות בזיונו", לא לקחתי טרמפ איזה אדם רע אני, ראיתי אותו מחכה למה לא עזרתי לו. הילד בכה בלילה לא קמתי אליו, רק האשה קמה כל פעם. איזה אנוכי אני, דואג רק לשינה שלי.

"ויאמר אם היות ובני אדם אינם יודעים את גריעותי מה לי מזה וכי אני אינני מכיר בעצמי שאני נבזה בכך ובכך" הם באים מכבדים אותי, אבל הם לא יודעים איזה שפל אני "עד שיהיה נבזה בעיני נמאס כמו שכתוב "נבזה בעיני נמאס יראי ה' יכבד ... עושה אלה לא ימוט לעולם" אף פעם לא תתמוטט. אם הילד שלי לא מצליח בת"ת זה בגלל שאני אבא שלא יודע לחנך, אם אני הייתי אבא כמו שצריך הבן שלי היה הכי מוצלח

"והשלישי שיחשוב תמיד על עוונותיו" איך ברכת המזון היום, איך איחרתי לתפילה "ויורצה שה' יטהרו בתוכחות ויסורים" אני רוצה בעולם הזה, כי בעולם הבא כולם יראו את הנשמה שלי איזה בושות יהיה לי. "ויאמר מה היסורים היותר טובים שבעולם שלא יטרידוני מעבודת ה', הן חביב מכולם אלא מאלה שיחפרו ויבזו ויגדפו ויזלזלו בני אדם" הלוואי שמישהו יבוא ויזרוק לי איזה מילה, יזלזל בי, אז הנה הרבה יטהר אותי ולא יפריע לי בעבודת ה' "שהרי לא ימנעו ממנו כוחו ואונו בחוליים ולא ימנעו אכילתו ומלבושו ולא ימנעו חירו וחיי בניו במיתתו" לכן אדם צריך להתמקד רק בענוה שהיא הראש לכל המידות הטובות "למקללי נפשי תידום נפשי כעפר לכל תהיה"

ואומר האדמו"ר מקומרנה "ועיי אמונה פשוטה שמאמין שכל תנועה זה אלופו של עולם יכול לבוא לכל מדרגות הקדושה ומידות הטובות ודביקות באור אין סוף וכשיתחזק לקנות נקודה זו בקביעות, לקבל על עצמו אמונה באלוקי ישראל באמונה ובטחון, נקל לו לקנות כל המידות הטובות ולעשות כל המצוות ולהעלות כל הנשמות והאורות", רק אמונה פשוטה בלי חוכמות, בקלות, אתה תקנה את כל המידות הטובות "כי עיקר הכל הוא האמונה " זה מביא את האדם למידת הכתר שזה הענוה.

לעילוי נשמת
מו"י יחיא (ניקסטר) בן שמחה. פירחה בת מזל. משה חיים בן גורני. אסתר בת ניזול שם טוב בן אסתר. אורית בת טובה. מיה הנפטרים באסון במירון. חיים בן עמליה. דולי שולמית בת כמית. זבולון בן רבקה. ת.נ.צ.ב.ה.

לזיווג הגון והצלחה בכל העניינים
דנה בת אסתר. יוסף חיים בן סימה. יהודה בן סימה. תהילה בת סימה. נתנאל יוחאי בן סימה. נדב בן אמה שרה.

להצלחה ובריאות וכל טוב
סימה בת אסתר. אסתר בת פירחה. דנה בת אסתר. טלי ושאויל מלכא. יוסף חיים בן סימה. יהודה בן סימה. תהילה בת סימה. נתנאל יוחאי בן סימה. נדב בן אמה שרה. אברהם אלברט בן בלינה חיים בן שרה.

העלון מוקדש:

לתרומות לעלון וכן להקדשות לע"נ או להבדיל לרפואה הצלחה וכדו'

ניתן לפנות למס': 050-4169758

העצמה נשית

מהמחנכת הדגולה
הרבנית טלי הודיה מלכא תלמידי

החיים קצרים...
חייך כל עוד יש
אך עיניים...

מה אינסטלטור עושה בחיים?

1% פותח סתימות
99% מדביק מגנטים על
דלתות...

השתמש בקול שלך לפרגון
באוזניים שלך לחמלה
בידיים שלך לצדקה
בראש שלך לאמת
ובלב שלך לאהבה

לדעת להרפות

ולתת לה' להוביל אותך

זה המתנה הגדולה

שתעניק לעצמך!

בחור ישיבה רצה להתארס בשיעור ג'

רח"י אמר לו, כתוב "שוש תשיש ותגל עקרה בקיבוץ..."
רואים שרק בקיבוץ צריך להתחתן
ענה לו החבור, כתוב "בקיבוץ בניה..." בקיבוץ צריך
שכבר יהיה בנים ולהתארס צריך כבר בשיעור ג'...

כמה פעמים אפשר
לעשות מבצע על
אותו מוצר

מבצע עמוד ענן

אולי הגיע הזמן
לעשות

מבצע צוק איתן

מבצע חגורה שחורה

מבצע חיסול

מבצע שומר החומות

עד גמר

מבצע עלות השחר

המלאי...

מבצע מגן וחץ

"חכמת נשים בנתה ביתה"

מה זה אומר?

שלמה המלך, החכם מכל אדם, העיד ברבים -

1. את חכמה!

2. יש בך כוח של בניה!

את בנויה באופן כזה שיש בך תבונה עילאית לנהל ביתך ביד רמה, את מתוכננת מעצם בריאתך עם כוחות של בניה שיפוץ חכמה ובינה. אז קודם כל הבנו שבך זה כבר קיים, שלמה המלך אמר, אין עוררין. אך... איפה החכמה הזאת? למה הבית נראה היום איך שהוא נראה... זה לא מעיד על חכמה גדולה...

ברשותך, נענה בסיפור קצר, משל נפלא:

המלך שלח את בנו הנער למסע בן אלף קילומטרים: צעד יקירי, כך תגדל ותבין חכמות עולם ותוכל לנהל ממלכה בעתיד, תלמד דרך חווית המסע. שמע הנסיך קול אביו החכם קיבל עצתו בהבנה. ובעת פרידתו נתן לו המלך תיק גב לנשיאה, קח אהובי, שיהיה לך בהצלחה!

"תודה אבא!" והחלה המלאכה... בתחילה נעמה לו הדרך, האוויר, הנוף, תחושת השחרור והטבע המרגיע, אך לא לזמן רב. צעד הבן כברת דרך קצרה וכבר הרגיש בחוסר, בעייפות... עוד מהלך קצר והרעב כבר מציק בבטנו. "עד מתי אהלך פה בינות להרים רעב וצמא אנוכי, אינני רגיל, אני בן תפנוקים"

מאה מטרים נוספים כבר הוציאו מפיו משפטים רוטנים: "אינני מבין מה הרעיון מה הבעיה שאשב בארמון, מי צריך את המסע הזה? מה כאן ההיגיון?"

ובעודו מהלך "נפל לו עוד אסימון", אני רק בחלק הראשון, יש לי עוד 999 ק"מ לפחות!!! איך אני עושה את זה?! מה אבא ממני רוצה?! לא יתכן שאתקע במקום כזה, בלי שתייה ובלי אוכל, אין אפילו מסעדת גורמה או לפחות קיוסק מדומה... ואם ארצה להניח ראשי ולנוח קמעה, איך לא ריחם עלי אבא שאישן על פיסת אדמה?!

ובעוד השמש תיכף כבר שוקעת, אשב פה בדד בחושך ובקור, ללא טיפת אור, אני לא מאמין שהתהפכו עלי רחמי האב לדרך אכזר...". בעודו טרוד ומעורפל במחשבות, עובר לידו עלם צעיר המהלך לתומו, "מה יש לך בחור, מדוע פניך עצובות כל כך?"

- "אני לא מבין, איך אבא שלי מתנהג אלי, שלח אותי למסע ארוך שכזה, ואני כבר עייף רעב וצמא אין פה פתרון באופק, אין מענה לצרכי מה הרעיון ועד מתי?"

- "אני מבין שקשה לך ולכן אתה מוטרד, אך אמור נא לי, מה אתה נושא על גביך? מה פשר התרמיל על הגב?" - "אההה, את זה אבא שלי נתן לי כמתנה, אמר לי לקחת ולשאת על הגב."

- "מה דעתך לפתוח התיק, להציץ מה בו קיים? מן הסתם אביך המלך הוא אדם חכם". פותח הנסיך התיק, ומגלה שם מחוט עד שרוך נעל, בקבוקי מים, מזון וציודה, אמגוזית, פנס, סיכות ואפילו כרית קטנה!

- "יוווווו! איזה אבא מושלם!!!!!! איך חשדתי אותו לחינם!" אין ספק שאת שאר המסע, צלח מיודעינו מתוך תחושת מסוגלות וכוח כשכל מכשול נהפך לאתגר. מיד ערך חיפוש קל מתוך ארגז הכלים - אלו מהם הכי מתאימים לצלוח המשימה, מי הם היכולים להועיל ולהחכים.

ובכל עת שקצת חולשה הגיחה אל קירבו, תחושת אהבה של אבא מציפה את ליבו. בסוף המסע חיכה לו אב רחום עיטר ראשו עטרת פז, חיבקו ונישקו, וקיבל בן אחר, המכיר בכוחו וביכולותיו, עתה הנסיך התגלה במלא הדרו - זה המלך הבא, ממשיך דרכו, הוא ששלט ומלך בעצמו כל הדרך, הוא הראוי למלוך על ממלכה שלמה!

לך ראוי הכתר!

גדולי מזכי הרבים ממליצים:

לשמוע קו נחלת יהודה! ולהתחזק באמונה ובטחון

077-4017828

לשמיעת דברי הרבנים
בשלושה 41

דפוס
צבעים אמיתיים